

ADVOKATENE
POULSSON, SIBBERN OG TROSDAHL

Regjeringsadvokaten
v/ advokat Christian Lund
Postboks 8012 Dep.

0030 Oslo

ANDREAS POULSSON
CHRISTIAN N. SIBBERN
TORE TROSDAHL
MNA
I KONTORFELLESSKAP
TELEFON : 23 23 93 00
TELEFAKS : 23 23 93 01
E-POST : anders@advokatene.no
KONTORADRESSE : RUSELØKKVEIEN 50
POSTADRESSE : POSTBOKS 2469 SOLL
N-0202 OSLO

Ansvarlig advokat: Andreas Poulsson

OSLO DEN 22. JUNI 2009

**Erstatning Henry Østhassel mot Staten v/Finansdepartementet
Varsel etter tvisteloven § 5-2**

Jeg viser til møte 17. juni 2009 og Statens tilbud på kr. 3.000.000,- av 19. juni 2009 for å løse erstatningsspørsmålet i ovennevnte sak. Henry Østhassel finner dessverre ikke å kunne godta tilbudet.

Statens tilbud bygger på en forutsetning om at *"lagmannsretten rettskraftig har avgjort at Østhassel ikke har krav på dekning av tap oppstått som en følge av selskapets konkurs"*.

Jeg gjør for det første oppmerksom på at etter at patentomkostningene ble tatt ut, antas alle påberopte tap utenom renter å være pådratt før selskapet gikk overende i 2006, slik at jeg ikke kan se at vi krever erstatning for poster som skyldes tvangsoppløsningen som resultat, men derimot tapt goodwill, arbeid og verdier (eiendeler) som gikk tapt før sommeren 2006 som følge av selskapets negative finansielle utvikling som direkte skyldtes SkatteFUNN.

Vi er uenige i Statens andre premiss om at tapet er begrenset til pådratt tap i månedene mellom pengene ble utbetalt i november 2003 og revisor gjorde selskapet oppmerksom på villedningen i begynnelsen av 2004. Selskapets tap omfatter naturligvis også tap pådratt etter dette, så lenge tapene ikke hadde oppstått uten villedningen. Det vil etter vårt syn også foreligge adekvat årsakssammenheng for tap pådratt senere i 2004 og 2005 i den grad prosessen var blitt irreversibel i 2004-2006.

Videre er vi uenige i at det rettslig sett ligger noen utmålingsbegrensninger i lagmannsretts dom av 2. april 2009 utover følgestapet. Etter vårt syn er følgestapet (erstatning for hva selskapet ville ha tjent) eneste begrensning i dommen, som følge av at lagmannsretten på s. 13 i dommen ikke fant sannsynliggjort noe slikt følgestap.

Vi mener at dommen både i påstand og i premissene på s. 14 åpner for erstatningsplikt for 85% av alle *"Neo Technology AS' kostnader som følge av at selskapet fikk uriktig og villedende informasjon om SkatteFUNN-ordningen"*.

Jeg nevner her spesielt at det følger av tvisteloven § 19-6 syvende ledd at det vil være slutningen som er avgjørende for dommens rettskraft:

”Dommer og kjennelser skal inneholde en slutning som nøyaktig angir resultatet for de avgjørelser som treffes”.

Det kan også stilles spørsmålsteget om hvor relevant partenes fortolkninger av dommens rettskraft er for utmålingsspørsmålet rettslig sett, når det avsies deldom etter tvisteloven § 16-1 annet ledd annet punktum. Jeg viser her til kommentarene til tvisteloven 19-15 Schei m.fl. side 859-860:

”Rettskraften er knyttet til avgjørelsen av kravet som sådant, og ikke bare til det grunnlag som retten har basert sin avgjørelse på, jf. Rt. 2003 side 69 avsnitt 12, Unntak gjelder dersom retten i medhold av § 16-1 annet ledd tredje punktum”.

Selv om kommentarene her viser til deldom etter tredje punktum, taler mye for at man på tilsvarende måte ikke kan legge for mye i en doms premisser ved uenighet i fortolkningen, når kravet er oppdelt. Mye kan tale for at domstolene må avgjøre dette på nytt og konkret i forhold til et eventuelt utmålingssøksmål. Lagmannsretten har for øvrig på s. 14 eksplisitt lagt til grunn at den ikke vil si noe om de enkelte tapsposter i dommen:

”Det er ikke nødvendig for lagmannsretten å ta stilling til hvor mye av selskapets midler som gikk tapt”.

Jeg legger således til grunn at retten ved et eventuelt nytt søksmål om utmålingen vil stå fritt til å vurdere alle kostnaders relevans med unntak av følgestapet.

Dommen avgrenser med begrepet kostnad eller midler heller ikke Østhassel fra å kreve poster som ble utelatt under prosessen, som tapt goodwill, tapte domener, styreleders arbeid mv. Vi er enige i at følgestapet ikke kan kreves, og vil klarligvis ikke kreve dette ved eventuelt søksmål.

Vi vil ved søksmål i tillegg til fremsatt skriftlig dokumentasjon blant annet føre som vitner investorene av kr. 1.720.000,- og leverandørene i USA og Norge, for å godtgjøre våre anførsler. Jeg viser også til det jeg nevnte om at utvist skyld i saken antas å være av en slik art at adekvansen bør settes vidt.

Jeg er usikker på om vi kan få til en løsning, idet partene under forhandlingene har stått meget langt fra hverandre. Etter mye overtalelse fra undertegnede har jeg klart å få Østhassel til å godta et forlik på kr. 9.000.000,-, forutsatt at man kommer til en rask løsning.

Jeg understreker at vi dessverre må gå til nytt søksmål dersom ikke tilbudet aksepteres, og nærværende brev er således også varsel etter tvisteloven § 5-2.

På grunn av forestående sommerferie, ber jeg om Statens tilbakemelding innen fredag 26. juni 2009.

Med vennlig hilsen

Anders Flatabø
advokat